ministeriet givne Anvisninger ikke, kan Justitsministeriet fratage vedkommende Sygehus eller Plejehjem Statsanerkendelsen.

De af Tilsynet flydende Udgifter bevilges paa Finansloven.

§ 9.

Denne Lov bliver at forelægge Rigsdagen til Revision inden Udgangen af Aaret 1911.

Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Ændringer, som maatte følge af disse Øers særlige Forhold.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det foreliggende Lovforslag støtter sig i alt væsentligt til et Lovudkast, der ved Nytaarstid 1903 indsendtes til Justitsministeriet som en Del af Tuberkulosekommissionens Betænkning. Angaaende denne saa vel som angaaende de almindelige Overvejelser om Statens Støtte til Bestræbelserne for Tuberkulosens Bekæmpelse skal man i det hele henvise til de Bemærkninger, der ledsage det andet samtidig forelagte Lovforslag om dette Æmne. Regeringens Overvejelser vedrørende det her foreliggende Forslag have fornemmelig været knyttede til Spørgsmaalet om Forsvarligheden af at paalægge Staten den finansielle Byrde, hvorom der her er Tale. Man skal i denne Henseende fremhæve, at det var overordentlig vidtgaaende Krav, der ved hele Tuberkulosesagens Fremkomst i den offenlige Diskussion fra visse Sider stilledes om Statens Overtagelse af hele denne Kamp. I Forhold hertil frembyder Kommissionens Forslag en langt ædrueligere Betragtning, der ikke blot gør Statens Træden til praktisk mulig, men ogsaa for hele denne Sag indvinder og bevarer det frivillige Arbejde, der i den forløbne Tid har sat sig smukke Frugter, og som ved at paakalde de mange enkeltes Medarbejde for Sagen i Virkeligheden tilfører denne ny Værdier. Regeringen maa nu efter alvorlig Overvejelse finde, at den Sag, hvorom det drejer sig, er de Ofre værd, som Forslaget paalægger. Man bør ganske vist ikke undervurdere Omfanget af de pekuniære Krav, der stilles til Staten; men paa den ene Side er her Tale om et Samfundsonde af stor Rækkevidde og Intensitet, som derfor ogsaa maa paakalde forholdsvis større Ofre, paa den anden Side maa man haabe netop gennem Statens Støtte at kunne bevare og udvide det private Arbejde for Sagens Fremgang, hvorpaa der ikke kan lægges Vægt nok. Endelig er det heller ikke længer noget helt nyt, der herved indføres. Der har paa Tillægsbevillingsloven for afvigte Finansaar (§ 26 III. Nr. 34) og paa Finansloven for indeværende Finansaar (§ 26 III. Nr. 22) været optaget betydelige Bevillinger, der have den nøjeste Tilknytning til de Hensyn, af hvilke Lovforslaget er en videre Gennemførelse. Det er da den Tankegang, Lovgivningsmagten gennem disse Bevillinger har vedkendt sig, der ved Lovforslaget søges konsekvent gennemført.

Den Prøvelse, Regeringen har gjort Forslagets enkelte Bestemmelser til Genstand for, og Iagttagelsen af den i de sidste Aar stedfundne Udvikling har kun paa faa Punkter ført til at fravige Kommissionens Udkast, der i det hele frembyder en vel gennemtænkt Ordning af de herhenhørende Forhold. Idet man i det hele med Hensyn til de ledende Betragtninger kan henvise til Kommissionsbetænkningen, skal man her kun særskilt omtale de enkelte Bestemmelser, der frembyde Afvigelser fra Kommissionsudkastet. Ved Angivelsen af de Hospitaler og Sanatorier, der kunne opnaa Statsanerkendelse og derigennem Adgang til Tilskud af Statskassen, nævner Kommissionen under § 2 Nr. 4 alene *kommunale* Tuberkulosehospitaler. Dette skyl-